

Dle §§ 8 a 9 vztahuje se tato povinnost obce netoliko na název sám, nýbrž i na jeho veřejné sdělení uličními tabulkami, tak že obec jest dle těchto předpisů povinna jednak dosavadní označení jazykově vadná odstraniti, jednak nová označení jazykově § 5 nař. vyhovující opatřiti.

Byly-li tabulky uličních označení jazykově předpisům zákona odporující již kdykoli dříve odstraněny, nezaniká tím povinnost obce, vyhověti druhé zmíněné již části zákonného rozkazu, t. j. na místě odstraněných již dříve tabulek uličních vyvěsiti nové tabulky, nescoucí nápis jazykově nezávadný.

Ježto nař. výnos jen tuto povinnost obci ukládá, jest ve shodě se zákonem a nutno proto stížnost ve věcných jejích vývodech zamítnouti jako bezdůvodnou.

Poněvadž však výtky, jež stížnost ve směru formelním činí, vztahují se vesměs na domnělé nesprávnosti při zjištění oněch momentů, které sice stížnost za rozhodné pokládá, jež však dle vývodů shora podaných jsou naprosto právně irelevantní, bylo stížnost i co do těchto formálních námitek zamítnouti.

Č. 4215.

Administrativní řízení: Je nezákonné, odmítne-li stpů rekurs podaný jménem majitele panství jeho generálním ředitelem proto, že týž nepředložil s rekursem plnou moc.

(Nález ze dne 10. prosince 1924 č. 21.546).

Věc: Jan Sch. v H. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o prodej dříví.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Prejudikatura: Boh. 4106 adm.

Důvody: Sch-ské generální ředitelství v H. oznámilo podáním podepsaným generálním ředitelem ing. J. obvodové úřadovně stpů-u v Č., že sch-ské lesní ředitelství v H. prodalo firmě — — asi 7000 m³ kulatiny z mýtby 1922/23, a předkládajíc podmínky tohoto prodeje prohlásilo, že činí o něm povinné oznámení dle § 4 zák. z 12. února 1920 č. 118 Sb.

Obvodová úřadovna odepřela výměrem z 19. dubna 1924 vzíti na vědomí toto oznámení, poněvadž nebyl k němu připojen opis tržové smlouvy, a poněvadž prodeje opisem tím nedoložené jsou neplatné.

Proti tomuto rozhodnutí podalo sch-ské generální ředitelství v H., podepsané opětně generálním ředitelem ing. J., rozklad případně rekurs.

Nař. rozhodnutím odmítl stpů tento rekurs jako nepřipustný pro nedostatek legitimace, ježto prý generální ředitelství jest pouhým admin. orgánem majitele panství, který, jak notoricky známo, na zabraném velkostatku H. hospodaří, a není žádnou osobou právnickou zastupující majitele panství, jenž jedině ke stížnosti jest legitimován. Rovněž ing. J., jenž stížnost podepsal, není prý u stpů jako zmocněnec majitele panství vykázán a plnou moc jeho nepředložil.

O stížnosti majitele panství do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

S úřadem souhlasiti jest zajisté v tom, že generální ředitelství schské v H. není právníckou osobou povolanou k zastupování st-le, nýbrž pouhým orgánem jeho, jenž postrádá samostatné osobnosti právní, a může za st-le jednati jen potud, pokud fysická osoba orgán ten reprezentující jest st-lem k tomu zmocněna.

Z podání ředitelství není však patrno, že by toto bývalo vystupovalo ve správním řízení nějak jinak, než jako pouhý orgán majitele panství, zejména, že by si bylo osobovalo nějaké samostatné stížní právo jako osoba právnická v dle majitele panství, a je tedy úplně bezpodstatné, upírá-li úřad zmíněnému ředitelství legitimaci k stížnosti z toho důvodu, že není stranou v řízení správním.

Uvážiti ovšem sluší, zda úřad mohl právem odmítnouti rekurs podepsaný generálním ředitelem st-lovým z důvodu, že nepředložil plnou moc st-lovu, opravňující jej k jednání za něho. Stížnost popírá správnost postupu žal. úřadu uvádějíc, že je všeobecně známo, že generální ředitel J. J. je zmocněncem st-lovým, že jmenovaný v této své funkci s úřadem již také jednal a na požádání jeho plnou mocí se vykázal, a že úřad, měl-li přes to nějaké pochybnosti o zmocnění generálního ředitele, měl podatele stížnosti k předložení plné moci dříve vyzvati, a mu umožniti, by dodatečně plnou mocí se vykázal.

Soud shledal tuto výtku důvodnou.

Již v nál. Boh. 4106 adm. vyslovil nss, že, není-li v určité materii právní výslovného předpisu, že zmocněnec vystupující jménem strany je povinen vykázati se hned při prvním kroku procesním písemnou plnou mocí svého zmocnitele, není nedostatek formálního průkazu jeho zmocnění ještě dostatečným důvodem, aby úřad podání beze všeho odmítl, nýbrž že v takovém případě musí úřad poskytnouti straně možnost, aby zmocnění osoby za ni jednající dodatečně vykázala, ježto nelze připustiti, aby pro snadno odstranitelný poklesek formální trpěla práva stran.

Na zásadě této trvá nss i nyní a podotýká, že nutno jí použití i na daný případ, ježto není předpisu, jenž by pro tento případ nařizoval nějaký postup jiný. Dle toho neměl úřad odmítnouti bez dalšího odvolání st-lovo podané nevykázaným zmocněncem, nýbrž měl dříve zmocněnci poskytnouti příležitost, aby se dodatečně vykázal plnou mocí svého mandanta.

Neučinil-li tak úřad, porušil právo st-lovo, a bylo proto jeho rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4216.

Pozemková reforma: * Shledá-li stpú zkoumaje přípustnost ohlášeného prodeje dříví ze zabraného majetku lesního, že prodej ten tak, jak byl uzavřen, odporuje řádné těžbě lesní, může ve smyslu § 4 zák. o hospodaření na zabraném majetku beze všeho prohlásiti v zákonné lhůtě 14 dnů prodej onen za neplatný, a není povinen vyzvati dříve stranu, aby shledané závady v prodeji odstranila.

(Nález ze dne 10. prosince 1924 č. 21.805).